

KORKUT ATA TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
The Journal of International Turkish Language & Literature Research

Sayı/Issue 4 (Nisan/April 2021), s. 174-187.
Geliş Tarihi-Received: 12.01.2021
Kabul Tarihi-Accepted: 16.03.2021
Araştırma Makalesi-Research Article
ISSN: 2687-5675
DOI: 10.51531/korkutataturkiyat.859267

Tahsin Nâhid'in "Bütün Şiirleri"ne İki İlave

Two additions to Tahsin Nahid's "All Poems"

Kazım ÇANDIR*

Öz

Fecr-i Âtî Edebiyatının önemli temsilcilerinden biri olan Tahsin Nâhid'in 2016 yılında Ahmet Koçak tarafından yayımlanan "Bütün Şiirleri"ne ek olarak iki şiiri daha ortaya çıkmıştır. Gözden kaçan bu iki şiir, Bezmi Nusret'in çıkardığı *Tenkid Dergisi'*nde yayımlanmıştır. Biz, "Hayat Yolunda" ve "Mesâ-yı Bahar" adlı bu iki şiiri, bu yazımızda hem kamuoyuna tanıtmak hem de bunları inceleyerek hangi edebî döneme ait olduklarını belirlemek istedik. Yazımızın giriş bölümünde şair hakkında daha önce yapılan çalışmalara yer verilmiş, daha sonra *Tenkid Dergisi'*nin tanıtımı yapılmıştır. Her iki şiir de esere yönelik inceleme yöntemiyle ele alınmış ve sonuçta bir yargıya varılmıştır. Şairin kaleme aldığı bu metinler, Fecr-i Âtî döneminin özelliklerini yansıtan şiirler olması açısından oldukça önemlidir. Aşk temasını ele alan bu şiirlerin *Tenkid Dergisi'*nde eski harfli yazılmış asıllarını da ekler kısmında vermeyi uygun gördük. Buradan anlaşıldığı gibi şairin yayımlanmış fakat dergi sayfalarında kalmış başka şiirlerinin de olduğu kanaatindeyiz. Bunlar bulunduğunda Tahsin Nâhid'in "Bütün Şiirleri" de ortaya konmuş olacaktır.

Anahtar sözcükler: Şiir, tenkid, Fecr-i Âtî.

Abstract

In addition to the "All poems" of Tahsin Nahid, one of the important representatives of Fecr-i Ati literature, published by Ahmet Koçak in 2016, two more poems have appeared. These two overlooked poems were published in *Tenkid* magazine published by Bezmi Nusret. We wanted to introduce these two poems, "on the way to life" and "Mesa-yı Bahar", to the public in this article and to determine which literary period they belong to by examining them. In the introduction section of our article, previous studies about the poet were included and then *Tenkid* magazine was introduced. Both poems were considered by the method of examination for the work and ultimately a judgment was reached. These texts, written by the poet, are important in that they reflect the characteristics of the Fecr-i Ati period. We also considered it appropriate to give the original written in old letters in the magazine *Tenkid* of poems that address the theme of love in the appendix section. As can be seen from here, we believe that the poet has poems that have been published but remain on the pages of magazines. As these are found, "all the poems" of Tahsin Nahid will also be revealed.

Keywords: Poetry, criticism, Fecr-i Ati.

Giriş

Fecr-i Âtî edebî topluluğu üyelerinden biri olan Tahsin Nâhid, 1887-1919 yılları arasında İstanbul'da yaşamış, geride çok sayıda edebî eser bırakmış velut bir sanatkârdır.

* Öğr. Gör. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi Türk Dili Bölümü, Çankırı/Türkiye, e-posta: kazimcandir69@karatekin.edu.tr, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2119-8979>.

Sadece şiirle uğraşmayan şair, tiyatro ve tenkit alanında da kalem faaliyetlerinde bulunmuştur. Şairin şiirleri konusunda epeyce yayın yapılmış ve onun edebî hayatı ve edebiyatımızdaki yeri tespit edilmiştir. Tahsin Nâhid üzerine ilk kitabı yayınlayan Rıfat Necdet Evrimer olmuştur.¹ Yazar, eserinde Rûh-ı Bikayd'da yer alan yirmi şiirini günümüz alfabetiyle vermiş ve şairin hayatı ve sanatı hakkında kısa bir değerlendirmede bulunmuştur. Yaklaşık otuz beş yıl sonra Nurullah Çetin, şair üzerinde çalışmalara başlamış ve onun hakkında aralıklarla üç makale yayımlamıştır. Bunlar daha sonra yazar tarafından kitaplaştırılarak yayımlanmıştır.² Nurullah Çetin, şairin dergilerde kalan 33 şiirine makale ve kitabında yer vermiştir.

Şair hakkında yüksek lisans tezleri de yapılmıştır. Bunlardan ilki şahsımıza ait olan “*Tahsin Nâhid ve Şiirleri Üzerinde Bir Araştırma/İnceleme*” adlı tezdır.³ Eserde şairin şiirleri ilk defa derli toplu incelenmiş ve toplam 102 şiire yer verilmiştir. Bunlardan 62’si, şairin dergilerde yayımladığı şiirlerdir. Bayram Kabakçı tarafından yapılan “*Tahsin Nahit’in Hayatı-Sanatı-Eserleri*” adlı tezde ise dergilerde yayımlanan toplam 52 şiir vardır.⁴ “*Tahsin Nahid: İnsan ve Eser (Hayatı ve Şiirleri)*” adlı, Vildan Bilmiş tarafından yapılan tezdeyse toplam 64 adet dergilerde yayımlanan şiire rastlanır.⁵ Ahmet Koçak, şairin “Gençlik” ve “Sessiz Giryeler” adında defterlerde kalan şiirlerini, diğer şiirleriyle birlikte toplu olarak “*Tahsin Nahit Bütün Şiirleri*” ismiyle neşretmiştir.⁶ Kitapta toplam 184 şiir yer almıştır. Bunlardan 67’si dergilerde yayımlanan şiirlerdir. Diğerleri ise, Rûh-ı Bikayd'da 47, Gençlik'te 44 ve Sessiz Giryeler'de 26 adet olarak görülür. Bunca katkı yapan araştırmacılara öncelikle teşekkür ederiz. Biz tüm bu şiirlere ek olarak şairin iki şiirini daha bulduk.⁷ *Tenkîd Dergisi*'nde yayımlanan bu manzumeler ilk defa bizim tarafımızdan incelenerek kamuoyuna duyurulacak ve yeni şiirlerinin bulunmasına bir kapı aralayacaktır.

Şiirlerin yayımlandığı *Tenkîd Dergisi*, (22.03.1326/04.04.1910-11.08.1326/23.07.1910) tarihleri arasında süreli yayın olarak çıkmıştır. Toplam altı sayı ve iki ek olarak yayımlanan derginin imtiyaz sahibi ve mesul müdürü Bezmi Nusret'tir. Dergide, Baha Tefvik, Ömer Seyfettin, Refik Halit, Şahabeddin Süleyman, Ali Süha, Doktor Abdullah Cevdet, Faik Ali, Hüseyin Suad, Fazıl Ahmed, H. Nazım, Mehmet Rauf, Raif Necdet, Abdülhak Hamid, İsmail Hami, Müstecabizade İsmet, Tahsin Nâhid gibi çok sayıda ismin eserlerine yer verilmiştir.

Şiirlerin İncelenmesi

Hayat Yolunda

-Sana-

¹ Evrimer, Rıfat Necdet (1961), *Fecr-i Âtî Şâirleri, Mehmed Behçet ve Tahsin Nâhid*, İstanbul, İnkılâp Kitabevi, s. 49-80.

² Çetin, Nurullah (1993), “Tahsin Nâhid ve Şiiri”, *Ankara Üniversitesi DTCF Dergisi*, S. 369, Ankara, s. 23-33; Çetin (1995), “Tahsin Nâhid’in Rûh-ı Bi-Kayd Adlı Kitabında Yer Almayan Şiirleri”, *Ankara Üniversitesi, DTCF Dergisi*, C. XXXVII, S. 1-2, Ankara, s. 541-581; Çetin (1997), “Tahsin Nâhid’in Rûh-ı Bi-Kayd Adlı Eseri”, *Türkoloji Dergisi*, C. 12, S. 1, Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi, s. 209-274; Çetin (2014), *Tahsin Nahit, Ahmet Vefa ve Şiirleri*, Ankara, Akçağ Yayınları, s. 13-163.

³ Çandır, Kâzım (2001), *Tahsin Nâhid ve Şiirleri Üzerinde Bir Araştırma/İnceleme*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi.

⁴ Kabakçı, Bayram (2002), *Tahsin Nahit'in Hayatı-Sanatı-Eserleri*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Kırıkkale: Kırıkkale Üniversitesi.

⁵ Bilmiş, Vildan (2011), *Tahsin Nahid: İnsan ve Eser (Hayatı ve Şiirleri)*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Elazığ: Fırat Üniversitesi.

⁶ Koçak, Ahmet (2016), *Tahsin Nahit, Bütün Şiirleri*, İstanbul, Akıl Fikir Yayınları.

⁷ Bu şiirler şunlardır: Tahsin Nâhid, “Hayat Yolunda”, *Tenkîd*, No: 2, 10 Nisan 1326, s. 11-12; “Mesâ-yı Bahâr”, *Tenkîd*, No: 3, 5 Mayıs 1326, s. 44-45.

Fakat niçin güzelim olmasın düşünsenize
'Avalimin bile teşkîli arz eder ki bize

Bir imtizâc-ı müselsel hayâta hâkimdir;
Tevâfuk, işte cihân hep bununla kâ'imdir.

Beşer doğar ve hayatın bütün feca'atine
Tahammül etmeye mahkûm olur... Onun sâde

Cebîn-i ye's-i penâhında bir emel vardır,
Zalâm-ı râh-ı hayât hep emelle nevvârdır.

Beşer o gâye-yi âmâli ömr içinde arar,
Bulan garîk-i meserret... Bulmayan ağlar.
*****

Cenâb-ı Hakk yaratırken düşünmüş insânı
Ve lütfedip bu sekâmetli ömr içinde ânı

Tehî vü âciz ü bi-hiss bırakmamış; bir de
Şerîke olmak için derdine, felâketine

Kadın denen o mübârek vücûdu halk ederek,
Ve kalb-i sâfını şefkatle, aşkla süsleyerek

Tekevvün-i beşeri imtizâca rabt etmiş,
Ve rûha hiss ile vermiş garâm için hâhiş..

Demek ki hilkaten insân muhabbete meyyâl
Bu meyl-i aşk ile bâkî cihânda istikbâl.
*****

Tezevvüc, işte tezevvücede imtizâc aranır..
Tevâfuk etmesi hissini müşâbih olmasıdır.

Demek ki zevce ile zevcinin seviyeleri,
Tahassüsâtı ve hatta bütün düşünceleri

Müşâbih olduğu nispetde aşk olur kâ'im..
Niçin, o halde niçin biz, niçin sevişmeyelim?!

Düşün ki biz ne kadar rûhen imtizâc ederiz.
Bizim tasavvurumuz, fikrimiz ve meşrebimiz

Bilirsin, âh bilirsin ki dâimâ tev'em...
.....

Revâ mıdır güzelim kıyl ü kâl olur diyerek
Hayâtı, hissi, zekâyı ve aşkı mahvöetmek?!

Sebep nedir, niye ifşâ-yı rûha mâni' ne?
Niçin sükût edelim, sevmiyor muyuz, söyle?!

Eğer bu aşk değilse neden -rica ederim-

Huzûr-ı sâf-ı cemâlinde titriyor kalbim?!

Senin de kalb-i şefkinde yoksa hiç sevâ
Nazarların niye mâ'nâ-yı aşk eder ifşâ?!

Hayır hayır güzelim.. Sen de, ben de her ikimiz
Bu hiss, bu hiss-i bülendin zebûn u âciziyiz.

(Tahsin Nâhid) 1322

Mesâ-yı Bahâr

Mehmet Ali Tevfik'e

Şi'r rûh-ı bahâra müstağrak
Bir çamın sâyesinde gaşyolarak

Otururken yavaş yavaş geldin;
Âh bilsen o gün ne dilberdin:

Mâ'i bir tülle saçların mestûr,
Gözlerin bir semâ-yı dûr a-dûr

Bâd-ı şûhun temâs-ı nermiyle
Sarılıp cism-i nâza yıldırma

İrtisâm eyleyen vücûd-ı latîf
Hiss-i sevâdâmı eyliyor taltîf...

Ben bu müşfik nazarlarımla seni
Seyre daldım; ve sen biraz asabî

Tutarak dest-i ra'sedârımdan:
-Gezelim gel dedin; bu akşamdan

Daha rikkatli bir gurûb olmaz...
Öyle nisan ki son baharla mûmâs;

Bir yeşil tülle örtülen sahrâ
Görüyor hoş çiçekli bir rû'yâ..

Sâyeler fevâk-i re'simizde vezân;
Başlıyor kalbimizde bir halecân...

İnce bir yol... Seninle el ele biz
Gidiyorduk... Biraz ilerde deniz;

Ona güyâ nikâb-ı eflâtûn
Gibi gökten inen bahâr-ı füsûn

Veriyor bir edâ-yı hüzn ü keder
Sevgilim sen o gün ne rûh-perver

Ne kadar bir hayâle benzerdin!

Titreyen dest-i şefkatimde elin

*Bir husûsiyet-i muhabbetle
O kadar müsterîh ve âsûde,*

*O kadar mutmaindi benden ki...,
Denizin safha-i semâ rengi*

*Gölgelenmişti ansızın yer yer..
Ufk-ı meçhûle bir cihân-ı keder*

*İrtisâm etti.. Sâyeler yürüdü,
Ya'ni artık bugün de ölmüşdü.*

*Sonra şemsin ukûs-ı la'lini
Ufk-ı la'lin bütün serâirini*

*İmtidâd ettirip denizlerde
Yazdı kanlarla bir füsûn-nâme.*

(Tahsin Nâhid) 30 Nisan 1326

"Hayat Yolunda" adlı şiirde "Fakat niçin güzelim olmasın düşünsenize / 'Avalimin bile teşkîli arz eder ki bize" beyitiyle başlayıp "Beşer o gâye-yi âmâli ömr içinde arar / Bulan garîk-i meserret... Bulmayan ağlar." sözlerinin geçtiği ilk beş beyitte sevgilisine seslenen şair, âlemlerin yaratılışının bize sunduğu şeyin birbirine zincirlenmiş uygunluğunu ve bunun da tüm hayatımıza hâkim olduğunu vurgular. Kısaca söylemek gerekirse dünya hep bu uygunlukla ayakta durur. Şiirin devamında ise şair, insanın doğduktan sonra hayatın bütün acıklı durumuna tahammül etmeye mahkûm olduğunu ifade eder. İnsanın sade sığınma arzusunun korkaklığında hep bir emel olduğunu vurgulayarak, hayatın karanlık yolunun da hep bu duyguyla aydınlanacağına inanır.

"Cenâb-ı Hakk yaratırken düşünmüş insanı / Ve lütfedip bu sekâmetli ömr içinde ânı" beytini içeren altıncı beyitten onuncu beyite kadar olan "Demek ki hilkaten insân muhabbete meyyâl / Bu meyl-i aşk ile bâkî cihânda istikbâl." arasındaki toplam beş beyit ikinci bölümü oluşturur. Şair, bu bölümde Allah'ın insanı yaratırken düşündüğünü, lütfedip bu hastalıklı ömür içinde boş, aciz ve hissiz bırakmadığını söyler. Devamında Allah'ın kadını, erkeğin derdine ve felaketine ortak olmak için yarattığını ve kadın denen o mübarek vücudu yaratarak, onun temiz kalbini şefkat ve aşkla süsleyerek insanlığın oluşumunu bir uyuma bağlamıştır sözlerini sarf eder. Yaratıcının insan ruhuna aşk için şiddetli bir his verdiğini ifade eden şair, insanın yaratılıştan itibaren sevgiye meyilli olduğunu; geleceğin bu aşka olan eğilimle dünyada da sonsuza kadar süreceğini vurgular.

Şiirin "Tezevüc, işte tezevücdde imtizâc aranır.. / Tevâfuk etmesi hissîn müşâbih olmasıdır." adlı 11. beyitiyle, "Hayır hayır güzelim.. Sen de, ben de her ikimiz / Bu hiss, bu hiss-i bülendin zebûn u âciziyiz." ifadelerinin yer aldığı 20. beyitleri arasındaki toplam 10 beyit üçüncü bölümü oluşturur ve burası evlilik konusuna ayrılmıştır. Şaire göre evlilikte uyum aranır. Ona göre evliliğin uygun olması, hissîn benzer olmasına bağlıdır. Karı ve kocanın seviyeleri, hisleri ve hatta bütün düşüncelerinin uygun olduğu nispette aşkın ayakta kalacağını savunan şair, sevgilisine "Niçin o halde niçin biz sevişmeyelim?" sorusunu yöneltir. Şiirin devamında şair, sevgiliyle ruhen ne kadar iyi uyduğunu; tasavvurlarının, fikir ve mizaçlarının daima birbirine eş olduğunu ona teyit ettirir. Şiirin

sonlarına doğru şairin sitem ettiğini görüyoruz. Sevgilisine seslenen şair, dedikodu olur diyerek hayatı, hissi, zekâyı ve aşkı mahvetmek doğru olmaz der. Devamında pek çok soru soran şair, birbirini seviyorlarsa susmamaları gerektiğini, bunu açıkça ilan etmelerinin daha doğru olduğunu ifade eder. Son cümlesi adeta şiirin özetidir: “Hayır, hayır, güzelim... Sen de ben de her ikimiz de bu his, bu büyük hissin güçsüz ve âciziyiz.”

“Mesâ-yı Bahâr” adlı metinde şair, sevgiliyle birlikte tabiattan bahseder. Bir çamın gölgesinde zevkle kendinden geçerek oturan şairin yanına yavaş yavaş gelen bir dilber vardır. O da baharın ruhuna uygun bir şiir yazmak ister. Şair, şiirin devamında sevgilisinin mavi bir tülle saçlarının örtülü olduğunu vurgulayarak, gözlerinin upuzun bir gökyüzüne benzediğini ifade eder. Sevgilisinden bir isteği vardır: Cilveli rüzgârın yumuşaklığıyla naz cismine sarılıp kendisini korkutmamasını söyler. Şair şefkatli bakışlarıyla sevgilisini seyre dalar fakat o biraz asabi şekilde şairin elinden tutarak, bu akşamdan daha incelikli bir gurub olmaz, der. Şiirin bundan sonraki bölümlerinde tabiat çok daha öne çıkar. Sahranın yeşil bir tülle örtüldüğünü, bunun da hoş çiçekli bir rüya haline benzediğini ifade eder. Her ikisinin başlarının üzerinde esen gölgeler görülürken, kalplerinde de bir titreme başlar. İnce bir yoldan sevgiliyle birlikte el ele giden şair; biraz ilerde denizin olduğunu söyler. Sanki mor bir peçe gibi gökten inen büyülü baharın denize bir hüznün ve keder edası verdiğini vurgular. Şair, sevgilisini o gün ruha kuvvet veren ve onu besleyen bir hayale benzetir. Sevgilisinin elinin, titreyen şefkatli ellerinde olduğunu, bunun da kendisine rahat ve huzurlu bir ortam sağladığını anlatır. Çünkü sevgili bu konuda ondan fazlasıyla emindir. Denizin bazı mavi bölümlerinin ansızın yer yer gölgelendiğini, bilinmeyen bir ufka doğru kederli bir dünyayı resmettiğini ifade eder. Gölgelerin yürümesiyle bugünün de artık öldüğünü, yani günün bittiğini anlatan şair, sonra “Güneşin kırmızı akislerini, kırmızı ufkun bütün sırlarını uzayıp giden denizlerde kanlarla bir sihir mektubu yazdı.” ifadelerini kullanır.

Şiirlerin içeriklerine baktığımızda her iki şiirin de aşk temini işlediğini görüyoruz. “Hayat Yolunda” adlı metinde aşkla evlilik birlikte anlatılırken; “Mesâ-yı Bahâr” adlı metindeyse aşk ve tabiat iç içe anlatılmıştır. Tahsin Nâhid, duygu ve düşünce bakımından Fecr-i Âtî topluluğunun ferdiyetçi anlayışına bağlı kalmıştır. Nâhid’in şiirlerinde aşk ve sevgili temi oldukça geniş bir yer tutar. Şiirlerde geçen aşk, tamamen ferdi ve platoniktir. Şair, ruh dünyasında muhayyel bir aşk tasavvur eder. Şiirlerde sevgili idealize edilmiş ölçüler içinde karşımıza çıkar. Tabiat ve tabiat varlıkları sevgiliyi tanımlamada büyük öneme sahiptir. Servet-i Fünûn dönemi şairlerinin dış âlem idrakinin kendilerinden önceki nesle göre çok geniş olduğunu söyleyen ve onların tabiata bakışını iki madde etrafında toplayan Mehmet Kaplan, Tefik Fikret’i incelediği eserinde bu konu hakkında şu sözleri sarf eder:

“a- Servet-i Fünun şairi tabiata bu cepheden baktığı zaman, gördüğü renk, şekil, aydınlık ve gölgeyi gerçekçi bir ressam gibi tesbite çalışır, fakat bu merhalede fazla kalmaz. b- Tabiatı, daha çok kendi ruhunun bir aynası olarak görür. Tasvir ettiği manzaranın içine mutlaka kendini, rüyasını, hulyâsını ve arzusunu yerleştirir. Böyle hallerde tabiat, realitesini kaybeder; hayalî bir şey olur.” (Kaplan 1995: 56-57).

Merhum Mehmet Kaplan’ın söz konusu ettiği bütün unsurlara Tahsin Nâhid’de de rastlanmaktadır. Hakikatten kaçıp hayale sığınma, santimental bir hayat anlayışı ve marazilik Fecr-i Âtî şairlerine bir önceki nesil olan Servet-i Fünûnculardan miras kalmıştır. “Süha ve Pervin”de Hayal-hakikat çatışmasını manzum bir hikâyeyle anlatan Tefik Fikret, döneminde hemen hemen kendinden sonra gelen bütün şairleri etkilemiş, onlara yeni ufuklar açmıştır. “Hayat Yolunda” adlı şiirle de “Süha ve Pervin” arasında benzerlikler az da olsa vardır. Her iki şiirde de şairlerin karşı cinsle ilişkileri problemlidir.

Dolayısıyla hem Fikret hem de Nâhid, gerçek hayatta sevgilileriyle bir türlü kavuşamayan, realiteden hayal âlemine kaçan iki marazî ve içe dönük tipi temsil ederler. Tabiatın içinde yaşanır bir yere dönüşmesi Tanzimat Edebiyatı döneminde Abdülhak Hamid ile başlar, Servet-i Fünûn döneminde artar. "Mesâ-yı Bahar" adlı şiirdeki tabiat tasvirleri bize "Süha ve Pervin"i hatırlatır:

"Sizinle ben o mükedder, o solgun eşcârın
Adım adım uzanan ra'ş-e-i zilâinde
Birer hayâlet-i puşîde-çehre hâlinde
Gezip dolaşmalıyız; nâgehân bu esnâda
Güneş gurûb ederek, ta uzakta, tenhâda
Fısıldaşan iki serv-i siyaha son leme'ât
Sükûn içinde verirken bir isfirâr-ı memat,
Yavaş yavaş azalan tab-ı tal'atıyla kamer
Çıkıp görünmeli bir hasta kız kadar muğber.
Semâ dalar o zamân bir perili rüyaya,
Serer zemîne ağaçlar sedefli bir sâye;
Ufukta na'ir ü nâ'im sitâreler görünür,
Leb-i tabi'ate bir bûse-i hafsürünür;
Vücûda öyle rehâvet gelir ki yerde bile
Yürür kıyâs olunur bir kanat temâsiyle.
Bu sâye-zar-ı serâ'irde böyle yapıyorsunuz
Yürür, yürür, yürüyorken habersiz ayrılırsınız."

(Rübâb-ı Şikeste, s. 5-14.)⁸

"Mesâ-yı Bahar"la Tefik Fikret'in "Süha ve Pervin" şiiri arasında büyük benzerlik dikkati çeker. Fecr-i Âtî edebiyatında şairler için tabiat, içinde sevgiliyle birlikte mutlu olunan bir cennet gibidir. Şair kendi duygu ve düşüncelerini tabiata ve tabiat varlıklarına yükleyerek, onları kendi benliğinin bir aynası gibi görür. Dolayısıyla bu durum onun tabiat varlıklarıyla aynileşmesine sebep olur. Bu açıdan mevsimlerin, şairin ruhî değişimlerini aksettirmesi önemlidir. İlkbahar ve yaz mevsiminde tabiatın canlanmasıyla birlikte, sevgilisiyle beraber mutlu olan şair; sonbahar ve kış mevsiminde tabiatın ölgün yüzü karşısında hüznlenir. "Tahsin Nâhid, aşkı genellikle sakın ve güzel bir tabiat dekoru içinde sevgiliyle birlikte olma, el ele gezme gibi yaşantılarla kaynaşmış biçimde sunar." (Çetin 1993: 30). Burada âşık romantik bir hâlde aşkını ilân ederken tabiatı aşkın mekânı olarak kullanmıştır. Tahsin Nâhid, şiirlerinde tabiatı mekân olarak kullandığı şiirlerinde genellikle çamlıkları, denizi ve ayı tabiat içine yerleştirmiştir. Bunda Büyükada'da yaşamasının da önemli bir etkisi bulunmaktadır. Tahsin Nâhid'in tabiat anlayışı subjektif ve romantiktir. Tabiat, şairin içinde bulunduğu ruh hâline göre şekillenir. Özellikle o, "tabiatı aşk duygusuyla özdeşleştirerek onu özel bir biçimde ruhunun yansıdığı bir yer ve duygularını dile getirdiği bir araç olarak kullanmıştır. Dolayısıyla Tahsin Nâhid, saf ve temiz aşk duygularını tabiat ve tabiatın da bu duyguya en elverişli unsurlarından yararlanarak dile getirmektedir." (Çetin 1993: 32).

Her iki şiirde düz kafiye nazım şekliyle kaleme alınmıştır. Düz kafiye nazım şekli, kafiye düzeni bakımından Divan şiirindeki mesnevî nazım şeklinin aynısıdır. Yani her beyit kendi arasında kafiyelidir. Bu biçime "eşleme" de denilmektedir. Fransız edebiyatından, bize geçen "düz kafiye" nazım şekli Tahsin Nâhid tarafından en çok rağbet gören şekillerden biri olmuştur. Mesnevîde her beyit başlı başına bir anlam

⁸ Şiirin metni şu eserden alınmıştır: Tefik Fikret (2007), *Rübâb-ı Şikeste*, (Hazırlayanlar: Dr. Abdullah Uçman-Dr. Hasan Akay), (2. Baskı), İstanbul, Çağrı Yayınları.

bütünlüğüne sahipken; düz kafiyeli nazım şekillerinde beyitler arasında anlam bakımından sıkı bir münasebet mevcuttur. Bu nazım şeklinin mesnevîden bir diğer farkı, yalnızca uzun şiirlerin değil, Yeni Türk şiirindeki kısa şiirlerin de bu şekilde kaleme alınmış olmasıdır. Tahsin Nâhid bu türü bazen beyitler hâlinde kullanırken, zaman zaman da şiirin plânına göre çeşitli bentlere ayırmıştır. İki şiirin beyit sayısı birbirine eşittir ve 20 beyitten mürekkeptir. Şiirlerde aruz veznini kullanan şair, bu şiirlerde en çok kullandığı iki vezin türünü kullanmıştır. “Hayat Yolunda” adlı şiirin vezni: *Mefâilün feilâtün mefâilün feilün*, “Mesâ-yı Bahâr” isimli şiirin vezniyse: *Feilâtün mefâilün feilün* kalıbındadır. Tahsin Nâhid, şiirde kafiye ve redife değer veren bir şairdir. İncelediğimiz şiirlerde, bu iki şiir unsurundan faydalanmadığı metin hemen hemen yok gibidir. Onun kafiye anlayışı, Recaizâde Mahmut Ekrem’den itibaren kullanılmaya başlayan “kulak için kafiye”dir. Şairin en çok kullandığı kafiye türü “tam kafiye” olmuştur. “Yarım” ve “zengin” kafiyeyi “tam” kafiyeye göre daha az kullanmıştır. Ayrıca şair, rediflere de şiirlerinde sık sık yer vermiştir. Onun kafiye ve redifi fazla kullanmasının ardında, şiirin bir “mevzûn ve mukaffa söz” anlayışı ile ahenk endişesi olduğu söylenebilir.

Edebî eser, muhteva-form-dil üçlüsünün ferdî bir senteze tâbi tutulması sonucunda var olur. Üslûp, bu unsurların sanatkâr tarafından ferdî ve orijinal bir şekilde kullanılmasıdır. Bu sebeple üslûp, herhangi bir sanatkârı diğerlerinden kesin çizgilerle ayırmamızı sağlayan bir kriter olarak algılanabilir. Tahsin Nâhid’in şiirlerinde biz bu üç unsurun da gözardı edilmediğini, muhtevaya göre şekil, dil ve üslûp kullanıldığını görüyoruz. Onun kullandığı dil ve üslûp genellikle Servet-i Fünûn dil ve üslûbunun devamı olan Fecr-i Âtî dil ve üslûbudur. Tahsin Nâhid’in mısra yapısında göze çarpan en önemli özellik, onun bir cümlesinin birkaç mısra da tamamlanmasıdır. Söz konusu özellik, Servet-i Fünûn’da hemen hemen her şair tarafından kullanılan ve bir şiir tekniği olan “anjembemant” mısra yapısıdır. Şair, hemen bütün şiirlerinde bu mısra yapısını kullanmıştır. Bu mısra yapısıyla kaleme alınan şiirler uzun cümleler ihtiva eder.

Tahsin Nâhid, sanat hayatının başlangıcından sonuna kadar (1904-1919) dil ve üslûbunda fazla değişikliğe meydan vermemiş şairlerden biridir. Onun özellikle sanat hayatında Ahmet Haşim’den etkilendiği muhakkaktır. Hayal unsurlarının, Haşim’in “Şiir-i Kamer” serisindeki hayal unsurlarına benzemesi, Nâhid’in Haşim’den etkilendiğinin en belirgin göstergesidir. Şairin Tefvik Fikret ve Cenab Şahabeddin gibi Servet-i Fünûn şairlerinden de etkilendiğini belirtmemiz gerekir. Sanat hayatının son yıllarına doğru Rıza Tefvik etkisiyle koşma tarzında şiirler kaleme almış, halk edebiyatı üslûbunu da denemiştir. Ayrıca onun etkilendiği bir başka kaynak, Fransız şiiridir. Yayınlamış olduğu tek şiir kitabı, “Rûh-ı Bîkayd”da bazı şiirlerinin başına Fransız şairlerinden alıntılar yapması, bu düşüncemizi kuvvetlendirmektedir. Meselâ, “Aşk” adlı bölümün başında Andre Chenier’den iki mısra; “Duâ-i Ramazan” şiirinin başında Lamartine’den üç mısra; “Serâb-ı Müstakbel” bölümünün başında Edmond Rostand’dan dört mısra; “Raks-ı Elhân” bölümünün başında Albert Samain’den iki mısra ve “Tabiat” bölümünde Emerson’dan iki mısra alarak bu sanatkârlara olan ilgisini sezdirmiş olur. Söz konusu tesirlerle birlikte Tahsin Nâhid’in üslûbu, büyük ölçüde Servet-i Fünûn üslûbunun devamı olan Fecr-i Âtî şiir üslûbu çerçevesinde şekillenir. Şairin dili ağır, yaşayan dilden uzak, karmaşık, Arapça ve Farsça terkiplerin bol olduğu bir özellik gösterir. Tüm bunlar, onun şiirlerinin okuyucu tarafından anlaşılmasını zorlaştırır. “Şair, genellikle tabîi unsurlara esrarlı bir hava veren, onlara müphem duyguları yükleyen, yumuşak, romantik bir üslûp kullanır. Ancak duygularını derinleştiremediği için tahlîlî üslûptan ziyâde tasvîrî üslûba bağlı kalmıştır.” (Çetin 1993: 27).

Tahsin Nâhid şiirlerinde, Türkçe’nin en önemli unsurlarından biri olan tekrarlardan faydalanmış, bunların ifadeye kattığı mübalağa, kuvvetlendirme ve ahenk

imkânını iyi değerlendirmiştir. Onun tekrar olarak kullandığı kelimelerin çoğu cümle içerisinde zarf görevindedir. Tahsin Nâhid şiirlerinde edebî sanatlardan bir hayli faydalanmış, bunları ifadeyi daha çarpıcı hâle getirmek için kullanmıştır. İmaj, "sanatçının çeşitli duyularıyla algıladığı özel, özgün bir görüntünün dille aktarılışdır." (Aksan 1995: 32). Sanatkâr duygu, düşünce ve hayallerini çeşitli imajlar yoluyla şiirlerine aktaracak ve böylece eserinin ferdî ve orijinal olmasını sağlayacaktır. Tahsin Nâhid'in şiirlerinde de çeşitli imajlara rastlanır. Ancak o, Fikret, Cenap ve Haşim kadar orijinal imajlara sahip değildir. Onun şiirlerinde imaj unsuru olarak en çok yer alan sevgilidir. Daha sonra kamer, deniz, gökyüzüyle ilgili (yıldızlar, Zühre, Güneş) unsurlar, çiçekler, mevsimler, akşam, gece, rüzgâr vb. gelir.

Sonuç

Tahsin Nâhid'in "Tenkid" dergisinde yayımlanan bu iki şiiri daha önce yayımlanmış olan eserlerde yer almayan metinlerdir. Bu metinler şairin bağlı olduğu Fecr-i Âtî Edebi Topluluğunun şiir görüşlerini yansıtan önemli iki şiirdir. Her iki şiirin de teması aşktır. "Hayat Yolunda" şiirinde aşkla birlikte evlilik üzerinde durulurken; "Mesâ-yı Bahar" adlı metindeyse aşkla tabiat iç içe geçmiş halde anlatılır. Her iki şiirde de Tefvik Fikret'in tesiri açıktır. Özellikle "Mesâ-yı Bahar"daki tabiat tasvirleri neredeyse bire bir "Sühâ ve Pervin"deki tabiat tasvirleriyle aynıdır. Şair üzerinde Fikret'in, Haşim'in ve Cenab'ın tesirlerinin olduğunu belirtelim.

Metinlerin vezinlerine baktığımızda; "Hayat Yolunda" adlı şiirin vezni: *Mefâilün feilâtün mefâilün feilün*, "Mesâ-yı Bahâr" isimli şiirin vezniyse: *Feilâtün mefâilün feilün* kalıbındadır. Bu iki aruz kalıbı da şairin en çok tercih ettiği kalıplardır. Düz kafiye nazım şekliyle yazılan eserlerin nazım birimleri beyittir. Her biri 20'şer beyitten oluşan metinlerde tam kafiye ve redifin fazlasıyla kullanıldığı görülür. Bunun da ardında ahenk ve ritm endişesinin olduğunu söylemeliyiz. Yine şiirdeki tekrarların ve "anjembeman" mısra yapısının kullanılmasını da şiirin ahengiyle ilgili olduğunu ifade etmemiz gerekir. "Hayat Yolunda" şiiri "Mesâ-yı Bahar"a göre biraz daha dil yönünden anlaşılabilir. Fakat yine de her iki şiirde de Arapça ve Farsça kelimeler ağırlıkta olarak kullanılmıştır. Terkip ve tamlamalar bir hayli yekûn tutar. Hülâsa, çok sayıda şiiri olan şairin, daha dergilerde gün yüzüne çıkarılmamış eserlerinin olduğunu tahmin ediyoruz.

Kaynakça

- Aksan, Doğan (1995). *Şiir Dili ve Türk Şiir Dili*. Ankara: Engin Yayınları, 32.
- Bilmiş, Vildan (2011). *Tahsin Nahid: İnsan ve Eser (Hayatı ve Şiirleri)*. Elazığ: Fırat Üniversitesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Çandır, Kâzım (2001). *Tahsin Nâhid ve Şiirleri Üzerinde Bir Araştırma/İnceleme*. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Çetin, Nurullah (1993). Tahsin Nâhid ve Şiiri. *Ankara Üniversitesi DTCF Dergisi* (369), 23-33.
- Çetin, Nurullah (1995). Tahsin Nâhid'in Rûh-ı Bî-Kayd Adlı Kitabında Yer Almayan Şiirleri. *Ankara Üniversitesi, DTCF Dergisi*, XXXVII (1-2), 541-581.
- Çetin, Nurullah (1997). Tahsin Nâhid'in Rûh-ı Bî-Kayd Adlı Eseri. *Türkoloji Dergisi*, 12(1), 209-274.
- Çetin, Nurullah (2014). *Tahsin Nahit, Ahmet Vefa ve Şiirleri*. Ankara: Akçağ Yayınları, 13-163.

Evrimer, Rifat Necdet (1961). *Fecr-i Âtî Şairleri, Mehmed Behçet ve Tahsin Nâhid*. İstanbul: İnkılâp Kitabevi, 49-80.

Kabakçı, Bayram (2002). *Tahsin Nahit'in Hayatı-Sanatı-Eserleri*. Kırıkkale: Kırıkkale Üniversitesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

Koçak, Ahmet (2016). *Gece ve Deniz Şairi Tahsin Nahit*. İstanbul: Akıl Fikir Yayınları.

Koçak, Ahmet (2016). *Tahsin Nahit, Bütün Şiirleri*. İstanbul: Akıl Fikir Yayınları.

Tahsin Nâhid (1326). Hayat Yolunda. *Tenkîd*, No: 2, 10 Nisan 1326, 11-12.

Tahsin Nâhid (1326). Mesâ-yı Bahâr. *Tenkîd*, No: 3, 5 Mayıs 1326, 44-45.

Ekler

Şiir Metinleri

Tahsin Nâhid (1326). Hayat Yolunda. *Tenkîd*, No: 2, 10 Nisan 1326, 11-12.

Tahsin Nâhid (1326). Mesâ-yı Bahâr. *Tenkîd*, No: 3, 5 Mayıs 1326, 44-45.

تنقید

۱۱

بر امتزاج مسلسل حیاته جا کدر ؛
توافق ، ایشته جهان هب بوئکله قائمدر .
بشر دوغار ، و حیاتک بوتون فباعته
تحمل ایتکه محکوم اولور .. اونک ساده
جبین یأس پناهنده برامل واردر ،
ظلام راه حیات هب امله نواردر .
بشر اوغایه آمالی عمر ایچنده آرار ،
بولان غریق مسرت .. و بولیان آغلار .

جناب حق یاراتیرکن دوشونمش انسانی
ولطف ایدوب بوسقامتلی عمر ایچنده آتی
تبی و عاجز وبی حس بر اقامش ؛ برده
شریکه اولق ایچون دردینه ، فلا کتنه
قادرین دینهن اومبارک وجودی خلق ایدهرک ،
و قلب صافی شفقتله ، عشقله سوسله یهرک
تکون بشری امتزاجه ربط ایتش ،
وروحه حس ایله ویرمش غرام ایچون خواهش ..

دیمک که خلقه انسان محبته میال

بومیل عشق ایله باقی جهانده استقبال .

تزوج ، ایشته تزوجده امتزاج آرانیر ..
توافق ایتسهی حسک مشابه اوله سیدر .
دیمک که زوجه ایله زوجتک سویه لری ،
تحسانی ، وحتی بوتون دوشونجه لری
مشابه اولدینی نسبتده عشق اولور قائم ..
نیچون ، او حالده نیچون بز ، نیچون سویشمه لم؟! .

دوشونکه بز نه قدر روحاً امتزاج ایدهرز .

بزم تصورمن ، فکرمن و مشربمن

بیلیرسک ، آه بیلیرسک که دائماً توأم ...

.....

روامیدر کوزهم قیل وقال اولور دیهرک
حیاتی ، حسی ، ذکائی و عشقی محو ایتک؟! .

سبب نه در ، نه یه افشای روحه مانع نه ؟
نیچون سکوت ایدهم ، سومیورمیز ، سویله؟! .

«بحران»ی فنا دکل .. شو قدرکه شعر شبایی
ضایع و منطقی اولمش بر وضوعک متکراری
موجب مؤاخذه اولمایه جقمی؟
خالده صالح خانم آفندی نك حکایه سندن
سوک برقاچ سطری نقل ایله مکله مقاله مه بر
قیمت مخصوصه اضافه ایتک ایستهرم :

— Quo Vadis seigneur ? —

— حیات خجیله .

آه او خان ، اویشلمز ، اووزاق خیال!
دائماً حسرتلرده ، محرومیتلرده وار اولان
خجیل حیات! بعضاً سنی تایمزده زوجه لرمنک
آجیق ، مشفق چهره سنده ، زوجتک وفاکار
ساکن عبودیتسده کوره میهرک بلکه هیچ
اولمادیغک وجودلرده آراز .

بویکنجه مقاله یی بو حکایه بر کزیده نك
اطرای نفاستیله بیتیرمزدن اول ، بورایه قدر
هب خارجه کی آتارایله اشتغال ایتدیکم ایچون ،
بر آزده محترم قومشورمک استفساز خاطرینی
بر وظیفه بیلمشدم ؛ لکن بز می نصرت بک ،
بکا مقاومت برانداز بر صاحب امتیاز طوریله
امر ایتدی که :

— تنقید بر مصونیت خصوصیه مالکدر ،

او قدر!

حقی طارق

حیات یولنده

— سکا —

فقط نیچون کوزهم اولماسین دوشوننه کزه
عوالمک بیله تشکیلی عرض ایدر که بز

بککیز بروی بیکانکی طیران ایدر و بوتون سنلک ککیزک
عصیانکار و اختلاجی قانلرخی دماغکزه سوق ایلر .
مثلا ، هیچ کورمدیککیز ارابک بر بیلوی
تدقیق ایدرکن ، آلر کزده او قدر بیوک بر مهارتسزک
کوریلورکه ، بلا اختیار او موجود نادیده نکده ور
بلدیکنی . و بونی تعقیب ایدن فریاد طیننداری ایله
اوراده کی یابانجیلغککیزک کنشاه عذابی . صووق
تخراتککیزک ایقاظ اخطاريله آکلر سکز .

کوشه ده کی ، اختیار توج هیکل ، بوتون
انسانلری باشقه بر عالم برحمتک راز آلود عده
استحقاريله تدقیق ایتمش بر مجرب غضوب صفتيله :-
آرتق کیده بیلر سکز ، کورویور سکزیا ، سزک
بوراده بولنمه ، بزم محرمیت ممتازه منری اخلال ایتمه
هیچ حقکیز یوق . بن و بورانک بوتون موجوداتی
یا ککیز بر چهره طانیر و حرمت ایدرز : پرنس ...
هایدی ، هایدی ایشته کلیور . همان قالیقکیز ، بر
دقیقه ده قاله کز اصلا .. اصلا ..

او وقت بو آریستوقرات حیاتک خسران هجرانیله
اورادن ، او محیط مستهزیدن بر مجرم کی فرار ایتک
احتیاجلریله کندیکیزی ، دیشاری به زور آتار سکز
و صورکرا ایلکرسکز ، آه ثروت ، ملعون وبا ! ..
بک اوغلی : ۷ شباط ۲۲۵

فهمی رازی

بو آتشین سرنامه التنده یازه جنم شیلرک تنقید
نامنه برشین اولدیغی ، بوسوزلرمله تنقیده برلکه
سوردیکمی اعتراف ایدرم . فقط بکا اویله
کلیورکه تخریب ایتک ایسته دیکم سیای ادینک ،

ا کر بو عشق دکسه نه دن - رجا ایدرم -
حضور صاف جالکده تیره یور قلم؟! .
سنکده قلب شفیعنده یوقسه هیچ سودا
نظرلرک نیه معنای عشق ایدر افشا؟!
خبر خایر کوزملم .. سزده . بنده هرابکیمز
بو حس ، بو حس بلنک زبون و عاجزی بز .

- ۱۳۲۲ -

محسین ناهید

پرنسک سالوننده

- ادهم هدایتیه -

اوراده هرشی منتظم و وقور کوزلریله انسانک
موجودیت معنویه سنه قدر نفوذ ایدن درین بر خاصه
تدقیقه مالکدر . قاپونک یاننده ، دلیکلی پاراوانه
ایچنده بر ترم مغشیا نه ایله یانان بیاض و مذهب صوباده
بیله انسانی تجسس ایدن . یابانجیلغکیزی سزه اخطار
ایله ن کوچک برلعه استهزا پارلار . سز هیچ بر
وقت عحا که کزی تامیله استعمال ایده میه جک بر حال
حسیده قالیر سکز . و اوراده کی بوتون اشیا غریب
نظرلرله سزدن ، بیلنمز شیلر صورمق ایسته یورکی
بر حالده بولونورلر . نظرلریکیز . بلا اختیار
قارشیکزده کی ایکی یوزبیک فرانقلق تابلولرک الوان
خفیفه متوجه سنه دالدینی حالده ، ذهنکیز باشقه
شیلرک ، سزک ایچون احتمال که . ابدیا معما قاله حق ،
برجوق لزومسز کی کورون بیلولرک حل سر اثریله
اوغرا شیر .

اورانک یوکسک و آلاشکار حیات متظمی ،
هردقیقه کندی کائنات مغروره خصوصیه و بارده سندن
ریزان اولان استهزا نمایشلریله ذوق عمرینی تمدید
ایتک ایسته دیکمی آکلر سکز . برده کی قیمتدار
خالیلرده بیله سزک تماس موجودیتکزدن تحاشی
ایدن ، شمده به قدر بولندیفکیز برلرده حس ایتد .

تقیید

۴۴

طوتهرق دست رعشه دارمدن :
- کزه لم کل دیدک ؛ بواقشامدن

دها رقتلی برغروب اولماز ...
اوله نیسان که صوک بهارله ماس ؛

بر یشیل توله اورتولن صحرا
کورویور خوش چیچکلی بر رؤیا ..

سایه لر فوق رأس زده وزان ؛
باشلیبیور قلم زده برخلجان ...

ایجه بر یول ... سنکله آل آله بز
کیدیبوردق ... بر آرز ایلرده ده کیز ؛

اوکا کویا نقاب افلاطون
کبی کوکدن اینهن بخار فسون

ویریور بر ادای حزن و کدر
§
سوکیم سن اوکون نه روح پرور

نه قدر برخیاله بکزردک !
تیره بن دست شفقتم ده آلبک

بر خصوصیت محبتله
اوقدر مستریخ و آسوده ،

اوقدر مطمئنندی بندن که ...
§

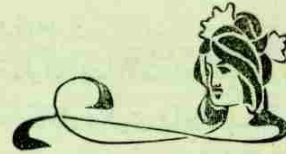
ده کیزک صفحه سما رنگی
کولسکه لئمشدی آنسزین بریزر ..
افق مجهوله برجهان کدر

ارتسام ایتدی .. سایه لر یورودی ،
یعنی آرتق بوکون ده اولمشدی .

صوکره شمسک عکوس العینی
افق لالک بوتون سرائرینی

صنفت مته کیرینه عائد اولان برچوق کنج لک
اخلاق ایله کتیف برظلمت جاهلانهدن عبارت
اولان تعصب و خرافاتی اکثریا بر برندن آیره -
مدقلری صیق صیق کورویور. و بو حال جدا
شایان تأسفدر. چونکه شایان حرمت بر منفکرک
دیدیکی کبی ، حیاطده موفقیت ایچون اکثریا
مزایای اخلاقیه (جدیت ، عزیم ، ثبات ...
ایچ ...) اک مهم اوصاف ذکائییه بیله غایبه
ایدوب طورده مقدمدر .

فاضل احمد

مسای بهار

حمد علی توفیق

شعر روح بهاره مستغرق
برچامک سایه سنده غشی اولدوق

اوطورورکن یواش یواش کلندک ؛
آه بیلسهک اوکون نه دلبردک ؛

مائی برتولله صاچلرک مستور ،
کوزلرک برسمای دورادور ...

باد شوخک تماش نرملیه
صاربلوب جسم نازه بیله برمه

ارتسام ایلین وجود لطیف
حسن سودای ایلور تلطیف ...

بن بو مشفق نظرلرمله سنی
سیره دالهم ؛ وسن بر آرز عصبی

محمد علی توفیق بکی یالکز ثروت فنونده
[ع . ت] امضاسیله نشر اولنان عاصی نشیده-
لری وژون ترك غننه لرنده كوردیكم (حیات
اریبه) سر او حلی مقاله لرله طانیورم . واعتراف
ایدرمه كه بو قدر جق بر معارفه كندیسنه و صنعته
قارشى قابنده حقیقی بر حرمت و محبت تولید
ایلمكه كفا ایت ایتشدر . لکن نه اولورسه
اولسون بو ترجمه سی ، و بو ترجمه ده کی ترکیلری
- صمیمیتمه اغترار آ سویلیورم - كندیسنك
صنعتی ایچون برلمكه در ، بر ذلدر كه برده اتكرار
ایتدیرمه مسكه ازاله اولتا بیایر .
بوندن صكره الواح ظفر دن سر ای بر وننده
بر تماشاى خیالی كلیور . سر ای برونی ایچون
قابنده حقیقی بر محبت واردر . انجق بو شعری
سر لو حه سنك خاطری ایچون بیله سو دمدم .
اساساً صنعتده بویله تاریخی و ماضی آلود زمینلر-
دن - بالخاصه بو طرزده یاز بایر سه - اصلا
خوشلانام . بو بنم فکرم . اترك صاحی اولان
ابراهیم علاء الدین بك بو فکرمه اشتراك ایتیه .
ردك بوتون اثر لر نده نه رونلردن ، قالیغولاردن ،
هندستان سفر لر ندن ، سد چین محاربه لر ندن
والخاصه شعره بر آز کورولتو و بر آز ولوله
ویرد بیله جك بوتون دغدغلی ، حربلی ، جدالی ،
ولوالی زمینلردن بحث ایده بیایر . انجق كند-
یلرینی تأمین ایده رمه كه بو زمینلری بزدن اولكان
دده لر یز بك چوق سو بیله مشلر و هر حالده كند-
یسندن ایی موفق اولمشلردر . گرچه بر راصه
دیكمك ، بر بغدادی باشاغنی آیی- قلامق بیله
بر تقلیددر . بناء علیه زمین ایچون سویلنمش
سویلنمه مش هیج بر سوز ، هیج بر شی مقبول
اولاماز . انجق بنم فکرمجه یوزده یوز موفقیتی

امتداد ایتدیروب ده کیزلرده
یازدی قانلرله بر قسوتنامه .

۲۰ نisan ۱۳۲۶

تحسین ناهید

رفقار مطبوعات

بو هفته نك (ثروت فنون) ی منظوم شعر لر
جهتیه هر زمانکی ممتازیت و کوزللكنی مع الاسف ،
محافظه ایتیور . الك باشد زوژه مازیا دوهه ره
بدان محمد علی توفیق بکک نظماً ترجمه ایلدیکی
بر « شمس غارب » وارم بریتنی آلیورم :
یالیزلایور شواحق سوزنی فنونده لر
کیم زینت یکانه صخرات خونچکان
محمد علی توفیق بک کبی جداً صنعتکار
وجداً تجدد برست بروح نقائس آشنایه مالک
بر کنجدن ، استقبال ادبی مزك بر چوق شیلر
بکله به جکی بر زمانده هیج بویله ترجمه لر امید
ایتزدم . فنونده لرك شواحق سوزانی ناصل
یالیزلادیغنی ، یالکز شمسده وجود اولدیغنی
ظن ایتدیكم قوه تنور به نك فنونده لره ناصل
تمنل ایده بیامش اولدیغنی آکلایم یورم . دیلمكه
بونده کی معنا قصورلری شاعرینه عائد اولسون .
یا ترجمه ده کی لاقیدلق .

کیم زینت یکانه صخرات خونچکان
مصراعنی او قورکن محمد علی بکی ، بو کنج
ویکی روحلی شاعری بزى حافظ شیرازی زمانه
رجعت ایتدیرمك ایسته ین مدهش بر صنعت
مرتجعی ظن ایدیورم .

